

Pod štvanickým mostem

Vladimír Mišík

zacpal jsem si uši
ucpal jsem si nos
pak na mou duši
leh jsem si pod Štvanickéj most

na kurtech hráli naši
proti nim zas vaši
a já na mou duši
měl jsem tebe dost

hej hej hej hej
tak si mě ve svý síti měj
nejsem žádnéj otrok tvůj
jsem občas toulavej

pod Štvanickým mostem
byl jsem pouze host
kolem tváře úsměvný
každá rudej nos

na kurtech hráli vaši
proti nim zas naši
a já na mou duši
pil jsem pro radost

něco se mi zdá...

na myších hlavách lidský uši
ty někde s někým v temný buši
jako ta káča hlava se točí
někdo mě ruší

hned vedle somrák na zeď močí
někomu s jiným lámeš duši
jako má hlava země se točí
kdo mě zas ruší?